

Zbornik sudske prakse

Predmet C-429/15

**Evelyn Danqua
protiv
Minister for Justice and Equality i dr.**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2004/83/EZ – Minimalni standardi uvjeta za dobivanje statusa izbjeglice ili statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita – Nacionalno procesno pravilo koje za podnošenje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu predviđa rok od petnaest radnih dana od obavijesti o odbijanju zahtjeva za azil – Procesna autonomija država članica – Načelo ekvivalentnosti – Načelo djelotvornosti – Dobro odvijanje postupka ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu – Dobro odvijanje postupka vraćanja – Neusklađenost“

Sažetak – Presuda Suda (treće vijeće) od 20. listopada 2016.

1. *Pravo Europske unije – Prava dodijeljena pojedincima – Nacionalna postupovna pravila – Uvjeti primjene – Poštovanje načela ekvivalentnosti i djelotvornosti – Nacionalno procesno pravilo koje za podnošenje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu predviđa rok od petnaest radnih dana od obavijesti o odbijanju zahtjeva za azil – Pozivanje na načelo ekvivalentnosti, koje nije relevantno*

(Direktive Vijeća 2004/83 i 2005/85)

2. *Prethodna pitanja – Nadležnost Suda – Utvrđivanje relevantnih elemenata prava Unije – Preoblikovanje pitanja*

(čl. 267. UFEU-a)

3. *Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika azila – Status izbjeglice ili status stečen na temelju supsidijarne zaštite – Direktiva 2004/83/EZ – Nacionalno procesno pravilo koje za podnošenje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu predviđa rok od petnaest radnih dana od obavijesti o odbijanju zahtjeva za azil – Nedopuštenost – Neusklađenost s načelom djelotvornosti*

(Direktiva Vijeća 2004/83)

1. U okviru zahtjeva za prethodnu odluku, koji se odnosi na pitanje treba li načelo ekvivalentnosti tumačiti na način da mu se protivi nacionalno procesno pravilo kojim se za podnošenje zahtjeva za dobivanje statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita propisuje prekluzivni rok od petnaest radnih dana od obavijesti nadležnog tijela o mogućnosti odbijenog tražitelja zahtjeva za azil da podnese takav zahtjev, pozivanje na načelo ekvivalentnosti nije relevantno.

Naime, poštovanje načela ekvivalentnosti zahtijeva ujednačenu primjenu nacionalnog pravila na postupke zasnovane na povredi prava Unije i one zasnovane na nacionalnom pravu.

Situacija u glavnom postupku odnosi se na dva postupka utemeljena na pravu Unije, to jest na zahtjev zainteresirane osobe za dobivanje statusa izbjeglice odnosno na njezin zahtjev za dobivanje statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita.

(t. 24., 30., 32., 35.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 36., 37.)

3. Načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno procesno pravilo, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se za podnošenje zahtjeva za dobivanje statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita propisuje prekluzivni rok od petnaest radnih dana od obavijesti nadležnog tijela o mogućnosti odbijenog tražitelja zahtjeva za azil da podnese takav zahtjev

Naime, u skladu s načelom djelotvornosti, takvo nacionalno postupovno pravilo mora osobama koje traže supsidijarnu zaštitu osigurati djelotvoran pristup pravima koja im dodjeljuje Direktiva 2004/83 o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite. S tim u svezi, postupak ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu ima posebnu važnost jer omogućava tražiteljima međunarodne zaštite očuvanje njihovih najosnovnijih prava dodjelom takve zaštite.

U tom kontekstu, uzimajući u obzir poteškoće s kojima se takvi tražitelji mogu suočiti zbog, među ostalim, ljudski i materijalno teške situacije u kojoj se mogu naći, valja utvrditi da se pokazuje da je prekluzivni rok poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku osobito kratak i ne osigurava u praksi svim tražiteljima djelotvornu mogućnost da podnesu zahtjev za dobivanje supsidijarne zaštite i da im, po potrebi, bude dodijeljen status odobren tom zaštitom. Stoga se takav rok ne može razumno opravdati ciljem osiguranja dobrog odvijanja postupka ispitivanja zahtjeva za dodjelu tog statusa.

Prema tome, nacionalno procesno pravilo o kojem je riječ može ugroziti djelotvoran pristup tražitelja supsidijarne zaštite pravima koja im dodjeljuje Direktiva 2004/83.

(t. 39., 45., 46., 48., 49. i izreka)